

butlletí informatiu

maig 2009

Agrupació Excursionista “Catalunya”

Ed Hillary

Mont-rebei (foto: Carme Valcarre)

18 04 2009 13:19

Toubkal-Marrroc (foto: Quim Llop)

El passat dia 16 d'abril es va celebrar l'Assemblea general ordinària, amb una assistència d'uns 45 socis.

Es va seguir tot el protocol de lectura d'acta anterior, aprovació, memòria, comptes, informe de les seccions...

En Jep i tots plegats vam lamentar l'absència d'alguns vocals de secció. Ens vam felicitar pel bon nombre i nodrida assistència que tenen les activitats que s'organitzen. El canvi de seu social no tan sols no ha significat un problema de continuïtat sinó que estem assistint a un augment d'associats. El barri de la Sagrada Família ens ha rebut bé i nosaltres col·laborem, dins de la nostra especialitat, en les activitats del barri.

Un cop acabada l'Assemblea Ordinària es va passar a la Extraordinària, que tenia per objectiu únic, renovar la composició de la Junta Directiva. Els components de la Junta Electoral van passar a la mesa presidencial i van informar a l'assemblea que no s'havia presentat cap candidatura, tampoc en aquell moment ningú va alçar-se per a presentar-se i sotmetre's a l'aprovació de l'Assemblea. La Junta Electoral va fer lectura d'alguns articles del Estatuts de l'Agrupació on s'assenyalen les tristes conseqüències d'aquesta manca de candidatures i d'acord amb l'establert legalment, va passar encàrrec a la Junta Directiva per a que abans de tres mesos es convoqui una nova Assemblea Extraordinària per tal de que es puguin renovar els càrrecs directius de l'Agrupació.

L'Agrupació Excursionista Catalunya ha passat per èpoques molt bones i no tan bones, alguns recordem la celebració del nostre cinquantenari -l'any 1962- amb l'organització, entre d'altres activitats, del Primer Campament General de Catalunya que es feia després de la nefasta guerra incivil. També, per celebrar el 75è aniversari vam organitzar amb gran èxit d'assistència, el Rallily d'Alta Muntanya. Ara se'ns acosta el CENTENARI -l'any 2012- i ens cal una Junta i uns socis engrescats i engrescadors per poder celebrar com cal aquest episodi cabdal i no pas gaire sovintejat entre les entitats com la nostra. Animem-nos! Res no se'ns donarà si no ho fem nosaltres. Cal que les noves generacions, els qui potser no hi éreu pels 50 ni pels 75 aniversaris també us feu càrrec d'aquesta Agrupació que comença a ser antiga, però que de cap manera no és vella ni vol morir!!

Els socis/es que vulgueu formar part d'una nova Junta Directiva, bé dins d'algun equip per tirar endavant l'àrea Administrativa, l'àrea Econòmica o qualsevol altre càrrec, poseu-vos en contacte amb el President, que coordinarà les trobades i contactes entre tots els interessats/des.

CINGLES DE CABRERA

10 de maig de 2009

Itinerari en forma de 8 que ens permet recórrer i contemplar les cingleres del massís de Cabrera, tot creuant fagedes i vores dels cingles típics del Collsacabra

ITINERARI-1 (LLARG)

Cantonigròs, pont de la Rotllada, Can Aiats, Cingles d'Aiats, coll de Bram, coll de Cabrera, Sant Julià de Cabrera, coll de Vidrier, La Baga, Pas de l' Osca, Santuari de Cabrera, Camí de les Marrades, coll de Cabrera, Can Aiats, Pont Rotllada. Cantonigròs.

Horari aproximat: 5,30 h

Desnivell: 725 m

Material: Esmorzar, dinar i aigua. Roba i calçat adequat al terreny de mitja muntanya.

Desplaçament: cotxes particulars: Barcelona, Vic, Roda de Ter, Cantonigròs.

Sortida: 7,30 Fabra i Puig

Reunió preparatòria: dijous 7 de maig a les 20,00 a l'AEC

Vocal: Pep Molinos 933 106 297 - 666 086 052

ITINERARI-2 (CURT)

Cantonigròs, pont de la Rotllada, Can Aiats, coll de Cabrera, camí ferrat, Santuari de Cabrera, Camí de les Marrades, coll de Cabrera, Can Aiats, Pont Rotllada, Cantonigròs.

Horari: 3,30 h

Desnivell: 400 m

a s s e g u r a n c e s

Problemes, dubtes, consultes...

TRUCA'NS

Tel.: 933 190 672

Pino i Cata

De franc per a tots els socis de l'AEC

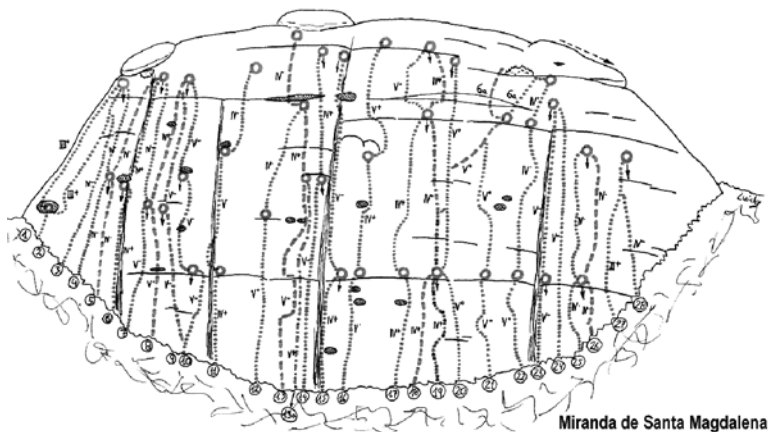
Reactivació de l'escalada i l'alta muntanya

El passat dia 18/3/09 amb una assistència de 22 persones es va mantenir la primera reunió amb la finalitat d'intentar donar un nou impuls a la secció. El primer acord al que es va arribar ha estat el de programar les primeres sortides "engrescadores" i així s'han disposat les dues següents:

DISSABTE, 23 de maig

Lloc: Montserrat: Miranda de Santa Magdalena (roca amb al voltant de 30 vies de les quals més del 50% han estat equipades per "activistes" de la SEAM).

Reunió prèvia informativa: Dijous, 21 de maig, a les 20h

DIUMENGE, 21 de Juny

Lloc: Montsec (a concretar)

Reunió prèvia informativa:

Dijous, 18 de juny a les 20h

Per altra banda també es va acordar crear un "fòrum" que permeti la connexió "telemàtica" entre aquells socis que desitgin fer alguna de les activitats pròpies de la secció (escalada en roca, escalada en gel, alta muntanya, vies "ferrates", etc) per a això seria necessari que tots aquells que estiguin interessats facin arribar a la Secretaria de la AEC les seves dades actualitzades (nom, telèfon, e-mail, etc) i que expressin l'activitat per la qual estiguin interessats.

1, 2 i 3 de Maig

CANELLES

*Us proposem anar al pantà de Canelles,
a la Noguera-Ribagorçana.*

Podrem gaudir de llocs inaccessibles des de terra ferma

PROGRAMA

Divendres, 1 de maig

Punt de trobada: Embarcador de Blancaflor a prop de la pressa. El dia de la reunió indicarem com arribar-hi.

Recorregut pel Congost de Fet i acampada. Una vegada a terra farem una excursió a Montfalcó, poble abandonat, i a la seva hermita. Qui prefereixi una altra opció més "arriscada" pot fer la via ferrada de la Pertusa. Pels habituals ja sabeu el que toca, el corresponent cremat i xerrada de nit de campament!

Dissabte, 2 de maig

Navegació cap al Congost de Panavera, acampada i visita al poble de Finestres i la seva hermita d'alt del penya-segat.

Diumenge, 3 de maig

Recollida d'hora del campament i tornada a Barcelona

PREUS

(lloguer de material)

Socis: 90€. Socis on-line: 95€. No Socis: 100€

(Amb caïac propi el preu és de 10€)

INSCRIPCIONS

Podeu efectuar la inscripció a l'AEC fent la reserva per telèfon i ingressant 40€ al compte:

2100 3282 66 2200054492

(indicant nom i Càiac Canelles)

REUNIÓ PREPARATÒRIA

El dia 27 d'abril a les 20h tindrà lloc la reunió on us informarem amb detall d'horaris, contingut de la sortida i punt de trobada.

9 i 10 de maig

Lluna Plena al Pantà de CAMARASA

*Gaudeix amb nosaltres d'una nit inoblidable.
Vine a viure la màgia de navegar amb la Lluna plena*

El pantà de Camarasa està situat al riu Noguera Pallaresa, al costat de la carretera C-13 entre les poblacions de Balaguer i Tremp. La seva particular orografia ens permetrà gaudir d'un paisatge únic i variat amb un espectacular congost. Navegarem per aigües tranquil·les.

PROGRAMA

El dissabte per la tarda sortirem de Barcelona amb la idea de sopar ben d'hora ja a Camarasa i iniciarem la travessia abans de que es faci fosc, gaudint de la tranquil·litat del capvespre.

Arribarem ben entrada la nit a la zona d'acampada, amb la Lluna plena en tot el seu esplendor i prepararem el campament tot escalfant-nos amb un ron cremat... i el que calgui! A l'endema no tindrem gaire pressa per aixecar-nos.

El diumenge dinarem a l'embarcador i tornarem a Barcelona.

PREU

(lloguer de material)

Socis: 50 €. Socis on-line: 55 €. No

Socis: 60 €

(Amb caiac propi el preu és de 5€)

INSCRIPCIONS

Podeu efectuar la inscripció a l'AEC fent la reserva per telèfon i ingressant 20€ al compte:

2100 3282 66 2200054492 (indicant nom i Caiac Lluna Plena)

REUNIÓ PREPARATÒRIA

El dia 7 de maig a les 20h tindrà lloc la reunió on us informarem amb detall d'horaris, contingut de la sortida i punt de trobada.

NOTA

RECORDEM QUE TENIM PREVIST ANAR A LES GORGES DEL TURN EL 30 DE MAIG, 1 I 2 DE JUNY. FEU JA LA RESERVA PER COORDINAR L'ALLOTJAMENT. EN CAS DE CRESCUDA DEL RIU FAREM L'EBRE.

...vols practicar l'esport i viure la natura? Vine als

Campaments d'estiu de l'Agrup

*No t'ho perdís. Amb nosaltres podràs gaudir de la natura,
banyar-te al riu, disfressar-te, jugar, fer excursions,
jocs de gimcanes... i moltes coses més!*

grups:

- **grans:** nens i nenes nascuts entre el 1995 i el 1998 (de 10 a 14 anys)
- **petits:** nens i nenes nascuts entre el 1999 i el 2002 (de 6 a 9 anys)

dates:

- torn grans: del 28 de juny al 12 de juliol
- torn petits: del 5 de juliol al 12 de juliol

Lloc:

La rectoria de la Vola
Municipi de **Sant Pere de Torelló**
Comarca d'Osona

Instal·lacions, zona d'acampada:

Disposarem de: dret a cuina, aigua, aixopluc, lavabos, dutxes, zona de bany propera, transport públic fins a Torelló, accés en cotxe fins el terreny d'acampada.

Preus:

Petits: soci 220 €, no soci 240 €

Grans: soci 320 €, no soci 350 €
(més assegurança FEEC si no es disposa)

foto: Julia Potrony

Inscripcions:

- 1r: Enviar correu a l'adreça: campamentsaec@hotmail.com donant nom i cognoms i data de naixement del nen/a que es vol apuntar
- 2n: Rebre correu amb documentació que cal omplir i instruccions de pagament
- 3r: Entregar a secretaria de l'Agrupació: Inscripció + fitxa sanitària + Autoritzacions + rebut de pagament.

Dates importants:

- Dijous, 28 de maig: tancament d'inscripcions
- Dilluns, 15 de juny: reunió de pares i mares

Ja hem retirat el pessebre de Rocallarga

Trobada a la plaça de la Sagrada Família, Maribel, Neus, Manel, M. Jesús i Joan.

D'aquí camí a Tavertet on arribem en un dia molt núvol. Es morzar per agafar forces. Amb cotxes fins a l'Avenc. Com que fa fred, camí amunt a tota pastilla. El pessebre ens espera tot ben geladet i necessitem Déu i ajuda per desclavar-lo, "què bé que ho fan els de l'AEC!".

El sol ens visita tímidament i la vista és bona. Quan comencem a baixar cauen quatre gotes i para, però arriba la boira.

De tornada a Barcelona cau aigua a barrals.

"Una persona sola no pot aconseguir res si no està en un equip que funciona".

Gràcies a tots, els que col·loquen i els que el retiren i fins el 28 de novembre.

Alguns escrits a la bústia del pessebre

- *"Fa un dia ventós però com sempre el paisatge és meravellós. He trepitjat neu i bassals glaçats i he begut d'una candelera."*

- *"Anem 5 dies endarrerits. Som de l'AEC. Socis 1716..."*

- *"Jordi Dot i família: el nostre pessebre li queda molt bé a aquest cim. És la primera vegada i m'ha agradat molt."*

- *"...Quan aquest món de bojós ens/us encongeix el cor, mirar vistes com aquesta ens torna a omplir de coratge..."*

- *"Compartim i gaudim del paisatge, de la terra i de les nostres arrels. Tenim un país meravellós"*

- *"...Està clar que no cal fer un tres mil per gaudir d'unes vistes esplèndides del nostre país."*

Joan Dilla

Belles Arts Ferran

PINTURA ARTÍSTICA / MANUALITATS / DIBUIX TÈCNIC
AEROGRAFIA / CERÀMICA / ESCULTURA

Carrer Ferran, 39
08002 BARCELONA

Telèfon i fax
93 302 38 98

L'AGRUPACIÓ AMB ELS

100 CIMS

Al juliol 2006, la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya va fer una aposta per donar a conèixer el territori i les muntanyes del nostre país i així va néixer el repte dels 100 cims.

Es tracta de muntar, sense límits de temps i a partir d'aquesta data, als cims més emblemàtics de Catalunya, repartits per totes les comarques del nostre país.

En aquest repte i participen afiliats de gaire bé totes les 350 Entitats que s'apleguen a la Federació i la nostra Agrupació també hi participa, a través de dos socis que ja han completat aquesta fita.

De fet, la F.E.E.C. ha escollit 176 cims corresponents a les 41 comarques de la Catalunya sud, 4 comarques de la nord, només ha faltat la Fenolleda, més l'estat Andorrà. D'aquests pics cal fer-ne 100, amb mitjans que no siguin mecànics.

Aquests socis decidiren començar el repte al gener del 2008, si bé quan ho iniciaren, ja tenien fets, sense proposar-s'ho, una vintena de cims des de juliol de 2006. O sigui, han fet els 80 cims que els hi faltaven amb un període de 16 mesos.

Ara només falta registrar-los i per això, ells o qualsevol persona que vulgui fer-los, ha d'entrar a la Web de la Federació i anotar la data i el nom del cim en un lloc de registre. També ha d'imprimir-se un full que hi ha a la mateixa Web i, amb les mateixes dades, ha de presentar-lo al President de l'Agrupació per tal de que el signi. Després s'envia a la Federació que el valida.

En una breu entrevista feta per l'editorial del Butlletí, ens han manifestat

Pregunta: Com us decidireu a fer això dels 100 cims?

Resposta: *Home, veuràs, un dia ens estàvem mirant la relació de cims i ens adonàrem que, malgrat que fa molt de temps que ens arrosseguem per les muntanyes, n'hi havia*

un munt que no coneixíem, alguns pas els havíem sentit anomenar. Això ens va fer pensar que poc sabíem de l'orografia del país; així que decidírem emprendre el repte i conèixer millor la nostra terra, fent-ho per un mètode força interessant i molt agradable per nosaltres. Pujant muntanyes!

I ho heu aconseguit?

Creiem que sí. L'experiència ha estat molt interessant i ens hem emportat grans sorpreses, positives i negatives. Des de cims que no ens podíem creure lo fermes que són, fins a d'altres que realment millor hagués estat quedar-se a casa. Però en conjunt, molt bé, fins i tot aquest cims menys interessants ens han fet conèixer el seu entorn, els indrets, les viles, la vegetació, els monuments, etc.. No et pots pas imaginar la gran riquesa que té el nostre país.

Dels 176 cims que la FEEC oferia pujar quins heu escollit preferentment?

Bé, hem procurat fugir de grans cims que ja coneixíem. Pràcticament no hem fet res dels Pirineus Centrals. Hem fet els que podríem dir són més modestos i pas coneixíem. Alguns per força els hem hagut de repetir; si no, no arribem a 100.

Heu aconseguit fer cims de totes les comarques?

Doncs no hem pogut fer cap cim de les comarques de la Fenolleda, degut a que no n'hi havia cap de seleccionat. On si n'hi havia i no s'ha escaigut bé d'anar-hi, és a les comarques de l'Alta Ribagorça, el Capcir i el Rosselló, aquesta darrera per mandra, doncs l'únic cim que hi havia, era el Montolier de Perellós i resta força lluny, doncs fa frontera amb Occitània.

I com heu escollit els itineraris ?

No hem tingut cap problema amb els que ja coneixíem; ara bé, la resta ens hem buscat la vida a través de mapes i procurant-nos el millor camí. Això és paga i algun cop hem fracassat en algun cim, però millor així, que no pas cercar alguna ressenya a Internet. Aquestes no solen ser molt descriptives, més que camins hi explica qui hi ha anat, el temps que feia, lo bé que s'ho han passat, la botifarrada que s'han menjat i més coses que no aporten res a la ruta. Algun cop ho hem provat amb las ressenyes que la Federació va penjant a la Web, però tampoc són gaire precises, s'obliden trencants i poc s'ajusten al terreny.

Nomeneu-me alguns dels cims que considereu millors i alguns del pitjors.

Bé el terme millor o pitjor va molt en funció a la nostra percepció de la ruta i de l'entorn. A nosaltres no ens agrada gens anar per pistes o carreteres i tampoc trobar-te dalt del cim torres, antenes o edificacions. En aquest sentit, hi ha cims com el Puig-sou que tot és carretera i a dalt ja no hi cap, ni més ciment, ni més ferros. És decebedor, com ho és també, per exemple, el turó de Bellver a Collsuspina, un cim que més que pic, és un amorriador de bestiar. En resum et diríem que per nosaltres tots han estat força interessants i potser els més decebedors han estat els que es troben dins dels parcs naturals del voltants de Barcelona, com Garraf, Collcerola, Marina, etc.

Sorpren això, no ?

Sí, força, a nosaltres també, encara que pensant-ho bé, s'ha de reconèixer que són

muntyanes que reben una forta pressió humana i també que l'Administració en protegir un terreny, normalment el farceix de pistes forestals i indicadors. Això comporta una aglomeració de gossos, turistes, caçadors, motos, quads i etcèteres. Això vol dir, papers, llaines, brossa, plantes intrusives, sorolls, etcètera, i només amb la fressa que hi ha, és impossible que hi arrelli qualsevol tipus de bestiar. Hem dit parcs propers Barcelona, però pel que fa al trial, a gaire bé tots els parcs o espais naturals els hem trobat. Sembla que ho incentivin.

Tècnicament, ha estat molt difícil?

Cap dificultat, algun dels pics que hem fet pot presentar problemes de desnivell per la gent que no camina gaire, però si algú s'anima a fer-los, que sàpiga que hi ha cims per tots els gustos i nivells. De fet, hi ha més de 100 cims que són fàcils i de curta durada, a l'abast de tothom. Pensa que hi ha pics des de 35 metres d'alçada com el Turó de Montgat i en total els cims que no superen els 1000 metres són 72. Fins a 1500 metres, n'hi ha 111.

Alguna recomanació a qui vulgui fer els 100 cims?

Nosaltres en donaríem dues. Primera molta paciència quan veus lo llarg que es va fent l'arribar al número 100 i segona que duguin uns bons mapes, sobretot de carreteres, doncs les indicacions que trobes arreu del país són molt deficientes o simplement no hi són. Fins i tot hi ha algun poble important que ni tant sols té rètol a la entrada.

Teniu alguna anècdota?

Hi ha força anècdotes després de tants cims, ara bé nosaltres ens quedaríem amb

dues, una és el cim que vàrem errar i l'altre el cim que no vàrem fer.

El que vàrem errar va ser el dels Munts a Osona. Veure'l a la llista i ràpid cap a Vilanova de Sau. En tornar a casa satisfets i voler anotar-lo com a fet ens adonàrem que el cim que demanaven era el de Nostra Senyora dels Munts al Lluçanès dins també de la comarca d'Osona. Apa, a tornar-hi i fer-lo.

El cim que no arribàrem a fer és el Puigsou. Després d'una mamada de carretera asfaltada, ens adonàrem que el vèrtex geodèsic i el propi cim tenia unes edificacions de telefònica i estava tot envoltat d'una sòlida tanca metàl·lica d'uns 3 metres. Prou voltarem la tanca per trobar-hi algun forat, però va ser negatiu i entre la dificultat de remuntar la tanca com a delinqüents, la càmera de video-vigilància i uns turistes arribats amb cotxe que no ens miraven amb bons ulls, ens van fer desistir d'arribar fins el mateix vèrtex.

Algun nou projecte?

Res de concret, però sí ens agradaria completar la llista dels 176 cims de la Federació, si més no aquells que encara no hem fet mai. I... encara ens en queden.

Alguna cosa que us agradaria afegir?

Oi tant, que tothom que pugui vagi fent aquests cims, coneixerà el país. De mica en mica, no hi ha pas pressa, si vas molt ràpid et trobes, com ja ens ha passat, que en barreges alguns. Sort de les fotografies que ajuden a situar-te, encara que s'ha de tenir un bon magatzem a l'ordinador, doncs al final en guardes un fotimer. Bona sort i bons 100 cims.

La Redacció

CLOENDA DEL XIVÈ CURS D'INICIACIÓ A L'ESPELEOLOGIA

El passat dia 17 de maig es va portar a terme l'acte de cloenda del curs d'iniciació d'enguany. Ens vàrem aplegar una trentena de persones, entre cursetistes, membres de l'ERE i amics.

foto: Jordi Secall

L'acte es va iniciar amb un agraïment per part del President de l'ERE, en Jordi Secall, unes paraules de benvinguda del President de l'Agrupació, en Jep Tàpias, un parlament encoratjador del President de la Federació Catalana d'Espeleologia, n'Hilari Moreno, i unes apassionades paraules del Director del curs, en Toni Rocías.

A continuació, es va fer lliurament dels diplomes d'aprofitament als alumnes del curs que varen superar l'avaluació contínua, i que varen ser tots nou.

Acte seguit, es va fer un passi de fotos de les sortides del curs, a les diferents cavitats i exteriors que varen servir d'escenari d'aprenentatge. Acabades les fotos, es va realitzar el sorteig d'una motxilla entre els assistents, per gentilesa d'esports Balmat.

Per acabar es va oferir un abundós picapica, que es va allargar fins passada

la mitjanit.

Com ja estava previst, aquest acte va ser el final d'un camí, però al mateix temps l'inici d'un altre. Continuarem fent sortides tots plegats, ja no com a monitors i alumnes, sinó ja com a companys. I ja ho sabeu, com bé va dir en Toni, en espeleologia, el company s'acaba convertint en amic....

Des d'aquestes línies, donem la benvinguda a l'ERE a l'Adèle, l'Adrià, l'Alfonso, l'Àngels, la Carme, en Jordi, la Laia, la Yolanda i en Xavier. Esperem que durant molt i molt de temps ens acompanyeu en les nostres visites al món subterrani. Ja heu pogut comprovar que la natura no s'acaba damunt la terra, i que hi ha moltes cavitats per explorar !!!

Si voleu més informació de l'ERE, us podeu adreçar a:

espeleo.ere.aec@mail.com

dv 1, 2 i 3	sem	Posets (Eriste-Biadós-Eriste) o Balaitús
dv 1, 2 i 3	càiac	Pantà de Canelles
dm 7	junta	Reunió
ds 9-10	infantil juvenil	Azimut (acampada amb altres centres)
dg 10	muntanya	Cingles de Cabrera. (Pep Molinos 666 086 052)
dm 12	veterans	Reunió mensual
dc 13, 16 i 17	glacera	Monogràfic: progressió per crestes
dc 13-27	glacera	Escalada en roca. Curs nivell-I
ds 16	ere	Avenc de Castellsapera (Serra de l'Obac)
dg 17	muntanya	Senderisme: de Montserrat a Núria. 4ª jornada: de Cornet a S. Pau de Pinós (14 km)
dm 19, 23 i 24	glacera	Monogràfic: descens de barrancs
dc 20, 23 i 24	glacera	Monogràfic: progressió en glacera i autorescat
dj 21	seam	Preparació sortida escalada Montserrat
ds 23	muntanya	Senderisme: de Montserrat a Núria. 5ª jornada: de S. Pau de Pinós a Sagàs (16 km)
ds 23	seam	Montserrat. Miranda de Santa Magdalena
dg 24	muntanya	Cerdanya-Cadí (Jordi Calafell, 933 584 038)
dv 29	cultura	Cicle Everest. Projectió: "Gas Natural a l'Everest". Cloenda i col·loqui amb Josep A. Pujante
ds 30	btt	Flaçà - Riudellots. Desnivell 500 m. Fàcil
ds 30, 1 i 2	càiac	Gorges del Turn (França)

dm 2	junta	Reunió
dc 3, 6 i 7	glacera	Monogràfic: progressió en glacera i autorecat
ds 6-7	càiaç	6: Curs d'iniciació al càiaç de mar 7: curs d'esquimotatge. 2ª part
ds 6-7	muntanya	Camí dels Enginyers. (Pere Mansilla, 933 405 591)
dm 9	veterans	Reunió mensual
dc 10, 13 i 14	glacera	Monogràfic: escalada en roca
ds 13-14	infantil juvenil	Sortida conjunta
ds 13-14	càiaç	Curs nivell avançat
dll 15	infantil	Reunió pares-mares preparació campaments
dc 17, 20 i 21	glacera	Monogràfic: progressió per crestes
dj 18	seam	Reunió preparació escalada Montsec
dm 16, 20 i 21	glacera	Monogràfic: descens de barrancs
ds 20-24	càiaç	Illes Balears
dg 21	seam	Sortida al Montsec
ds 27-28	glacera	Seminari de meteorologia
ds 27-28	btt	Alp-Calaf. Molt difícil. Desnivell acum. 4.000m
dg 28	muntanya	Vallter 2000 (Eduard i Rosa Maria, 933 117 785)
dg 28	infantil	Inici campaments grup dels grans

Totes les activitats les trobaràs més detallades a: www.aec.cat
Si vols rebre la informació i recordatori de les activitats envia'ns el teu e-mail a: aec@aec.cat

va arribar la setmana santa!!!

...dates de recolliment, penediment, pau, descans i retrobada amb si mateix

El lloc elegit per a aquesta temporada mística va ser les terres valencianes i en particular el poble de Bunyol i els seus voltants, tot un exemple de pau, tradicions pacífiques, serenes, silencioses i relaxants com són la Tomatina i el circuit de motos de Cheste

foto: Alicia Fuentes

Encara rai que aquesta seria una sortida tranquil·la, no com la de pales esquimals, ja que als pantans no hi passa gairebé mai res, perquè no hi ha ones com al mar, ni corrents traïdors, com tampoc no és freqüent topar-se amb vents huracanats i finalment la possibilitat de passar fred a aquesta alçada de l'any és bastant baixa si ens basem en els pronòstics anticiclònics anunciats per a aquesta setmana santa.

L'excursió comença molt bé, predominant el temps assolellat, les suaus temperatures i no hi ha embussos a les carreteres en aquest dijous sant. Un bon esmorzar de camí a Bunyol des de Barcelona amenitza el recorregut i una vegada a la nostra destinació, una altra

grata sorpresa alegra el dia i és "Venta Pilar", un hostel que sembla més un gran hotel que no pas una antiga hienda.

Serà que aquestes alegries davant de la comoditat i el benestar són una falsa alarma? No i ara, ja que és evident que a la secció de CÀIAAC ens estem acostumant malament i últimament s'han canviat les estoretes per llits, el "càmping-gas" pels restaurants, els bivacs per hotels i els capbussades d'aigua freda per dutxes fumejants, càlides i reparadores. En veritat això fa mala olor!!! ...fa olor de secció de "quarentons comodons"!!! Ja Ja.

Deixant de costat la fanfarronada actual dels caiaquistes, ara sí que direm ...a què vam venir?... a divertir-nos navegant!!!.

Dit i fet, el divendres ens aixequem no molt d'hora i el temps ha canviat. Ara promet oferir-nos fred, tempesta, pluja i vent com a preàmbul del viacrucis del divendres sant.

Ens dirigim 14 palistes cap al pantà de Bengéber i la jornada ha estat una apassionant i completa vivència prima-

veral, on el sol, la pluja, la calamarsa, els llamps, trons, vents huracanats i el cel blau van decorar els diferents trams dels més de 40 quilòmetres recorreguts. Bells paratges i remuntades pel riu Túria van fer les delícies dels sentits dels palistes, agraïnt el final d'una jornada esgotadora al mig d'una pau i tranquil·litat sorprenents... tota una verdadera calma després de la tempesta, amb una dutxa calenta, un gran sopar i un llit net, càlid i acollidor.

El dissabte sant s'esperava més complicat que el divendres i certament el temps anticiclònic s'havia esfumat. La navegació per a aquest dia va ser impossible, ja que vents salvatges feien que els pantans veïns de Bunyol i els "borreguets" o petites ones que trenquen deixant veure les seves crestes blanques, dominaven les diferents superfícies d'aigua com si de ramats de xais es tractés. Aquest dissabte sant tan sols ens quedava fer turisme per conèixer una mica millor la regió.

Visitem alguns bells paratges del poble de Bunyol, així com les "Chorreras d'Otonel". Tanmateix també ens topem amb llocs desagradables com a la fi seria el pantà de Buseo, el qual és el més semblant al parc del Retir de Madrid en dia festiu, adornat per acampadors alcoholitzats que feien d'aquesta àrea d'esbarjo un paisatge més que lamentable.

Afortunadament aquest dissabte sant finalitzaria amb un grat descobriment: el poble de Xulilla, es tracta d'un bell

foto: Alicia Fuentes

balneari i entorn geològic-natural, el qual li va com a anell al dit a l'esperit actual de la secció... els "Xulillos".

El diumenge de resurrecció va ser tal qual. Més ben expressat impossible, perquè aquest dia va ser realment un gran dia de navegació i un regal per als sentits dels palistes. Imposants davant de nosaltres es trobaven els millors paisatges de Corts de Pallàs o millor expressat: les gorges del riu Xúcar al seu pas per la població de Dues Aigües.

Per a aquest dia els palistes estàvem totalment recuperats dels assots rebuts durant el viacrucis de divendres. La resurrecció del bon temps i de les energies del grup van garantir el gaudi total, culminat màgicament amb un bon sopar, el tradicional rom cremat i la projecció de les fotos i els vídeos presos durant aquesta setmana santa.

Finalment aprofito aquest espai per agrair a n'Esther i al seu equip de suport, el temps i preparatius que van realitzar per a que els altres caiaquistes de l'Agrupació i els caiaquistes convidats amb residència fora de la comunitat Valenciana poguéssim gaudir de tan bones vacances de setmana santa.

Jairo Alonso Flórez

CONGOST DE MONT-REBEI I CASTELL DE MUR

18 i 19 d'abril de 2009

foto: Carme Valtore

Dissabte

A Pedralbes ens anem reunint una bona colla. Es rep una trucada angoixada d'un esforçat assistent a qui la RENFE està maltractant amb l'exquisida eficàcia a que ja té acostumats als resignats usuaris i l'ha deixat aturat i per tant com si diguéssim ben penjat a mig camí de casa i la Sagrada Família; l'home ja és dins d'un taxi i està fent camí cap a la primera parada de l'autocar; en Bou el tranquil·litza i tothom està d'acord en esperar la seva arribada. Això de la RENFE sí que és un deute històric... Amb ¼ d'hora de retard engeguem amb 53 excursionistes a bord. A la Panadella fem la parada tècnica per tal d'esmorzar i potser visitar l'excusat. Entrem a la Franja i per Benabarri amunt, fem contacte amb la vall del Noguera Ribagorçana. A les 12 som a la Masietta, se'ns hi ajunten uns quants que venen amb els seus cotxes. Comencem a

caminar, uns pel camí de baix i altres seguint el GR1 que s'enfila per entre romaní i farigola, tots plegats arribem per passar el pont penjat que dóna accés al camí del Congost de Mont-rebei. La vegetació ha canviat, som a una obaga ben humida amb abundància de boix i molta varietat d'arbres: til·lers, aurons, roures... A les vores del camí hi trobem l'herba fetgera i la flor de cucut, que ens fan saber que allà ja ha arribat la primavera. La remor de l'aigua ens acompanya tota l'estona, el camí, sense grans desnivells i ben buidat a la roca, passa a gran alçada sobre el riu; ancorat a la pedra, hi ha llargues tirades de cable que ofereix seguretat a l'excursionista. En punts estratègics, hi ha bancs que tan serveixen per a seure com per poder-s'hi parar i fer aquella fotografia que ens servirà per recordar aquest lloc diferent i preciós. De tant en tant, ens trobem amb un grup de persones que tornen. Una mica més enllà del barranc de Matamala, el riu surt de la gorja, hi ha un d'aquells bancs; els valents i valentes traiem la teca i alguna bóta i dinem, els "encaramésvalents" segueixen camí cap el santuari de la Mare de Déu de la Pertusa i Corçà. S'ha girat vent fred i el cel es va tapant de nuvolots grossos; pels valents i valentes ha arribat l'hora de

tornar pel mateix camí fins la Masieta, quatre gotes i algun tro, ens fan patir pels “encaramesvalents”.

Itinerari llarg

(els encaramésvalents)

Ens acomiadem dels nostres companys de camí i del meravellós congost. El paisatge s'eixampla. El camí té tendència a pujar. Vici que no perdrà durant molta estona. La pluja ens visita. Després d'una llarga estona arribem al mas de Carlets. S'agrupa la tropa (34). Decidim fer un descans i un mos. Seguim camí amb la mateixa tendència ascendent i una forta baixada per fer un sífó. A la fondalada dinem a un espai herbat i amb molt de sol davant del mas de la Pardina. Prenem la pujada fins el coll. No parlem però sí bufem. Una part del grup decideix anar directament a Corçà i l'altre, més nombrós, visita l'ermita de la Pertusa al cim de l'espadat. Lloc magnífic i inoblidable. Quan el segon grup embarca a l'autocar comença a ploure de valent amb volves de neu que deixen enfarinades les crestes de les muntanyes properes.

Ens sentim cansats i satisfets.

Un cop tothom aposentat a les habitacions de l'Hotel Terradets, arriba l'hora de baixar a sopar, el Restaurant del Llac, amb el seu bufet lliure ens dona l'oportunitat de refer-nos amb escreix dels esforços del dia. Contents, tips i satisfets, ens fiquem de nou a l'autocar i per una carretera estreta i de bons revolts tancats, arribem al Parc astronòmic del Montsec. Hi ha núvols i no podem mirar pels telescopis. Tot i això, per les entusiàstiques explicacions dels dos guies que ens acompanyen per les instal·lacions, ha valgut la pena pujar fins aquí dalt. Després al Planetàrium l'espectacle, engresca a la majoria. La comoditat de les butaques, la caloreta que hi fa i l'hora tardana,

fan que algú aprofiti la fosca per fer-hi una becaina. El retorn a l'Hotel es fa sense entrebancs. Bona nit!

Diumenge

Ales nou, ben puntualment, tothom és al menjador, podem triar entre dolç, salat, calent i fred; qui més qui menys fa el seu paper i cap a l'autocar, que passant per La Guàrdia, s'enfila per una altra carretereta que exigeix art i ciència al nostre xofer. Al castell de Mur ens hi esperen un parell de simpàtiques guies que se'ns reparen i donen detalls molt amens i pedagògics de la història, arquitectura i geografia de la comarca, el castell i la col·legiata. El dia és de Sol radiant i l'alçada del lloc -uns 900 m- ens permeten una magnífica visió del Pallars Jussà i allà lluny, ben blanc de neu, el Pirineu de la Vall Ferrera amb la nostra Pica d'Estats. A l'hora de dinar, els excursionistes, que avui no ens hem cansat gaire, encara tenim gana i se'ns veu passar amb els plats ben curulls, la cara satisfeta i els ulls espurnejants. Les taules, entre mossegades i converses s'omplen de benestar. Tot té un final i ara cal recollir els trastets i cap a l'autocar. Una parada a la Panadella per allò de les possibles necessitats fisiològiques (n'hi havia que roncaven i tot). Un petit xàfec tot corrent per l'autovia i a la Diagonal a $\frac{3}{4}$ de 6. Gràcies amics Bou! Heu deixat el llistó molt enlaire i serà difícil de superar: Lloc, organització, hotel i restaurant.

Jordi - Xavier

TRECKING PEL TOUBKAL

Setmana Santa 2009

Un fort vent anunciava feia estona que no seria fàcil el darrer tram de la pujada. Arribats al coll sud, a 4000 metres, ens abriguem i continuem per l'aresta veient el vèrtex del cim davant nostre. Ens queda encara una àmplia volta per aquesta escarpada carena que talla cap el vessant sud de la muntanya amb generoses parets de roca que miren cap el desert més gran del món, el Sàhara.

foto: Quim Llop

De cop i volta ens trobem en un ampli i suau "plateau" que puja fins els 4.167 metres del cim. El vent no ha deixat de bufar i estem a -10°. Ens abracem, ens felicitem i traïem el banderí de l'Agrup, la senyera i ben agafats, ens fem les fotos de rigor.

Enrere han quedat totes les incerteses. Les grans muntanyes s'expliquen quan es baixa. Cansats, amb part dels deures fets i amb les ganes de trobar els com-

panys que són al refugi, ens venen al cap les hores de conversa preparant aquestes vacances. Els dubtes que ens anaven sorgint a mida que avançava la data de sortida i la intensitat de la preparació física a que ens anàvem sometent.

Marroc sempre sorprèn. Tan a prop nostre i tan lluny. Quan arribem a Imlil ens trobem una població de muntanya preparada per acollir a desenes de turistes, excursionistes i esca-

ladors que, aquests dies volen anar fer el cim. Com tots els pobles d'aquestes valls els carrers no estan asfaltats i les destrosses i les esllavissades, per un hivern molt generós amb aigua i neu, han fet desaparèixer trams de la carretera principal que ens duia fins aquí.

Carreguem l'equipatge a les mules i ens disposem a complir la disciplina que durant 4 dies ens portarà a recórrer les valls d'aquest Parc Nacional, amb l'olor d'aquests animals per davant nostre. Arribem a Aremd (1900 m). Les primeres quatre cases que ens ensenya el petit camí d'entrada, es converteixen en una població important i arraulida al vessant sud mirant cap a la vall del cim del Toubkal. Arribats a la nostra primera Gîte, ens sorprenen els llits parats i l'àmplia terrassa mirant cap a un mantell de cire-rers florits i, per damunt, les muntanyes nevades. Un cop fet el cim baixarem 2000 metres de desnivell per venir a dormir aquí, una altra vegada i gaudir d'aquest entorn.

Després de dormir a la grandiosa Gîte de Tizzi Oussen els pobles

que tenim en el paisatge es confonen amb el color de les terres del voltant. Uns són grisos, altres vermellosos i entremig petites figures de colors llampants fent les feines del camp o de casa. Per enlloc es veuen cotxes, les carreteres són llunyanes i ens adonem que hem retrocedit un bon grapat d'anys enrere.

Al'entrada de les poblacions els anens ens venen a buscar i ens reben amb la cantarella de: un bombon, un estylo. Mentrestant les mares carregades amb sacs immensos venen del camp amb menjar per les besties o llenya.

El trekking ens ha portat per 4 valls. Patim fred, calor, caminem dins de la boira sentint les crides a la pregària dels poblets propers, travessem rius cabalosos i gaudim de salts d'aigua de més de 60 metres.

La incertesa de qualsevol viatge, aquesta vegada, ens ha estat favorable.

**Rafa i Lis, Carme i Miguel,
Carme i Quim**

Abril 2009

muntanya "Memorial Sir EDMund Hillary"

La història de l'Everest X

(1993) EL BANDERÍ DE L'AGRUPACIÓ

ARRIBA A L'EVEREST

El 16 de maig de 1993, quaranta anys després de que EDMund Hillary i el xerpa Tensing Norgay assolís per primera vegada el cim de l'Everest, la senyera de l'Agrupació va onejar al vent del cim més alt de la Terra, de la mà del doctor Josep Antoni Pujante, tancant així un cercle que es va iniciar l'1 de juny de 1912, data en què es va fundar l'AEC.

Trepitjar l'Everest no és cosa fàcil, no tan sols pel que fa referència al vessant esportiu. Preparar un projecte d'aquest nivell (altra cosa són les expedicions denominades comercials), requereix un ardu treball que s'inicia amb la recerca de patrocinadors que financin o ajudin a cobrir el pressupost de l'expedició.

L'aventura de l'Agrupació a l'Everest, es va forjar com el fitxatge del barcelonista Mesi, en uns tovallons de paper del restaurant Tikka, a la barcelonina Rambla de Catalunya, seguint l'idea d'un dels, finalment, organitzadors de l'expedició.

Les escombraries acumulades al coll Sud de l'Everest a 8.000 metres, que va dur a denominar aquell paratge com el "fèrret més alt del món" va

ser el fil conductor de la idea gràcies a la qual, no sense molta feina i alguna dosi de fortuna, s'hi va interessar Gas Natural. Amb Lluís Belvis com a líder

de l'expedició, el projecte va anar, poc a poc cobrint etapes, el material necessari, l'agència col·laboradora encarregada de la contractació, tant dels portadors com dels xerpes i sobre tot l'equip que es va intentar que reunís dues característiques que es van considerar bàsiques: Experiència i joventut. Així l'equip, que van decidir els quatre integrants del grup promotor i organitzador, amb Lluís Belvis al capdavant va ser el format per: Josep Antoni Pujante, Emili Civis, Magda Nos, Ernest Bladé, Òscar Cadiach, Jaume Altadill, Manuel de la Mata, i Lluís Ràfols.

El gran salt de qualitat es va produir novament davant d'una taula, al restaurant Petit de Manlleu, en un sopar en el qual, al costat l'equip organitzador, s'hi va asseure Sir Edmund Hillary (els seus amics li deien Ed), la seva esposa June, Emili Civis i un altre dels mites del muntanyisme mundial Kurt Diemberger. Les paraules d'Hillary: "Ara que els conec personalment, semblen vostès bons nois. No puc negar-me al que em demanen. Ok, Ok. Ho-

norary leader" Amb Hillary com a líder honorari el camí cap a la esponsorització semblava més fàcil, cras error. El finançament necessari per desenvolupar la completa aventura arriba gràcies al conjunt del projecte i les relacions del doctor Pujante, que en un acte oficial va aconseguir que Pere Duran Farell, decidís personalment que Gas Natural enarborés la bandera de l'expedició.

La difusió de l'expedició va ser històrica com ho va ser l'arribada del banderí de l'Agrupació i de Gas Natural al cim, ja que el nostre consoci, el doctor Josep Antoni Pujante va assolir el cim amb desenes de punts de sutura al crani després d'haver rebut pocs dies abans de la conquesta l'impacte d'un bloc de gel a la paret del Lhotse. Després de la conquesta de Pujante a l'Everest, va començar un període d'assetjament que l'ha portat a centenars de conquestes.

Cicle de Projeccions Everest
"Memorial Sir Edmund Hillary"
A.E. "Catalunya"

Laboratori de Viatges

Darrere el web del Laboratori trobaràs algú que t'escolta.
Sabem de Viatges des del 1971.

www.laboratorideviatges.cat

ricanyelles@laboratorideviatges.cat * Tel.: 664 29 80 82
Consultoria gratuïta per als socis de l'A.E.C.

MONTSERRAT – NÚRIA

3a jornada. 28-març-2009

Santa Maria de Cornet – Cabrianes

Avui ha tocat matinar una mica més. Els carrers són molls i el cel està ben tapat, em sembla que els del Temps de TV3 l'hauran encertada, ens mullarem.

Després de recollir personal a Pedralbes, Sagrada Família i Fabra i Puig, ens ajuntem 42 excursionistes. En Quim ens informa que avui la ruta és d'uns 18 Km, però que a canvi serà tot de baixada.

Enfilem l'autopista de Manresa i parem a l'àrea "Montserrat" per esmorzar-hi; avui el nostre, és l'únic autocar i les noies de la barra ens poden atendre i tothom aconsegueix la seva cervesa, vi o cafè amb temps de prendre-s'ho.

Seguim camí i a les envistes del castell de Balsareny l'autocar es fica per una carretereta fins el Pla de Cornet, concretament davant d'un cartell que hi diu: El Mas; allà baixem, i comencem la caminada per una pista ampla que va baixant entre conreus, suposem que és blat i que ara mateix no fa més d'un pam d'alçada. De tant en tant, una flota de roures a una banda o l'altra del camí, trenca la monotonia dels camps.

Plou, s'obren paraigües i s'engiponen capalines. El GR 4 s'enfila per la carena del Morral i va pujant per entremig de pinedes clapejades d'alzines. No havíem quedat que era tot baixada? Això de baixada o pujada és ab-

solutament subjectiu, depèn del cantó des del que t'ho mires (pensament zen, molt pregon). Seguim carenejant, a estones plou, d'altres para, i en algun moment ens permet mirar Lluçanès enllà i endevinar els cims del Montseny. El camí, ample i de bon caminar-hi, va fent giragonses, pujades i baixades. Les converses entre caminadors sovintegen.

Cap a migdia el cel s'afarta de veure'ns tancar i obrir paraigües i decideix ploure de debò i sense treva, què carat! Pugem de nou per vorejar el cim de St. Sadurní, travessem l'Alzinar de St. Martí i passem per l'ermita i la casa de Sant Martí de Fucimanya. La colla es divideix i mentre uns seguim fidels al GR4 els altres agafen una dreuera (PRC 136) que els ha de dur, amb poca estona, al final del camí d'avui. Travessem la serra de Montcogul i ja tot és baixada. El romaní florit ens perfuma i l'arç, ben blanc de flors, ens diu que la Primavera ja és això: Flors, pluja, fang als camins, sol i neu a les muntanyes més altes...

Iseguint avall, pel torrent de Roques Albes, ens aturem per examinar de prop un forn de guix en desús i entrem

a una zona industrial, al cap d'avall ja hi és l'autocar. Hi desem els pals i motxilles a la panxa i intentem desenfangar les botes, tot i això deixem el terra del vehicle fet un fàstic, ho sentim, senyor xofer.

L'Àngel, que porta aparellatge de mesura, certifica que avui hem fet 18,8 km, home, no està pas malament... Els de la drecera arriben una mica més tard (De vegades, la millor drecera és la carretera – dita popular entre el gremi vell de la motxilla). L'autocar ens duu a Cabrianes, baixem i ens encaminem al restaurant JR. Tenim tot el menjador per a nosaltres. Després de les visites imprescindibles, d'abans de dinar, comencem a mastegar amb unes olives i fuet, amanida verda, alegrada amb formatge de cabra i seguim amb uns contundents canelons que van seguits de la vedella a la jardinera, tot plegat acompanyat de vi negre del Bages. Avui el personal beu poca aigua, ja n'hem tingut prou per

fora de mullena... De postres la majoria s'apunta a un mató de Cabrianes amb mel que acaba de fer les delícies de la taula. Venen els cafès i algú inicia en el vici dels perfumats d'anís a unes quantes noietes. El servei ha estat simpàtic per demés i eficient.

Contents, satisfets i amb les galtes ben vermelles, l'autocar ens acostava a La Corbatera de Sallent, es tracta d'uns meandres del Llobregat que han permès una gran varietat de flora i fauna pròpia dels ecosistemes fluvials. Plou poc, de fauna no se n'ha vist gens i al final de l'itinerari ens trobem amb una torrentera que aconseguim passar sense dany gràcies a unes pedres bellugadisses que en Quim ha anat posant. Tornem a l'autocar, plou més. Entrem a Barcelona pels túnels de Vallvidrera i anem deixant l'autocar pel mateix ordre que l'hem agafat aquest matí.

PLOU... Aviam si a la propera tindrem més sort amb el temps...

Jordi Romagosa (soci 1224)

PINTURA ARTÍSTICA / MANUALITATS / DIBUIX TÈCNIC
AEROGRAFIA / CERÀMICA / ESCULTURA

Carrer Ferran, 39
08002 BARCELONA

Telèfon i fax
93 302 38 98

Altes del mes d'abril

Daniel López Pedrosa
M. José Rodríguez Puerta
Andrea Sánchez Rodríguez

Carme Fornos Poch
Oriol Borrut Fontanals

La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una
ben profitosa estada a l'Agrupació

Montserrat Núria, 85 km

5a etapa

De Sant Pau de Pinós (775 m) a Sagàs (722 m) 16 km

Dissabte, 23 de maig

Totalment instal·lats en el Lluçanès anirem a trobar la Riera d'en Merlès

Aquesta etapa la caracteritza la forta davallada (280 m) que tenim per arribar fins aquesta Riera, afluent del Llobregat que la tindrem durant molt dies present en diferents recorreguts pel Berguedà. Continuarem gaudint dels grans paisatges d'aquesta terra.

Per la tarda anirem a visitar el **Monestir de Santa Maria de Lluçà**.

Aquesta és una etapa i un recorregut **apte per a tothom**.

Cal fer les inscripcions a secretaria fins dimecres 20 de maig fent el pagament a secretaria o ingressant al compte de: La Caixa: 2100 3282 66 2200054492

Preu de la sortida: Soci: 36€. Soci online: 38€. No soci: 40€.

Aquest preu inclou autocar, dinar i visita guiada al Monestir de Santa Maria de Lluçà.

Hora puntual de sortida:

A les 7:00 des de Palau Reial (Diagonal/Tinent Valenzuela)

A les 7:20 des de Sagrada Família (Provença/Sardenya)

A les 7:40 des de Fabra i Puig (Estació de Renfe)

Actes Cicle Everest

"Memorial Sir EDMUND Hillary"

29 de maig

Projecció: "Expedició Gas Natural a l'Everest". L'Agrupació al sostre del món.

Col·loqui amb **Josep Antoni Pujante** recent tornat (només 24 hores)
de la segona expedició a l'Everest

Actes de cloenda

Tardor 2009: TRECKING AL NEPAL

Per més informació: cicleeverest.agrupa@gmail.com

El primer 3000

Era l'estiu de l'any 1959 (aviat farà cinquanta anys)

El "Xangai" arrenca a les 9 del vespre de l'estació del Nord. A les 8 del matí baixem a Zuera, ens hi esperem fins a les 10h que el Correu ens porta a Sabiñánigo. D'allà un cotxe de línia asmàtic i estossegador, s'arrossega com pot per les costes i revolts que duen a Sallent de Gállego

A partir d'aquí ja són les nostres cames que han de tirar amunt amb nosaltres i les motxilles (motxilla, sac embuixat que quan te l'has carregat multiplica el seu pes per tres). Passem el Paso del Oso i amunt encara. Per fi som a la riba de l'Ivó de las Ranas, plantem les tendes, un mos i a clapar!

Vam anar fent cims, Lana Cantal, Tebarray, Cristail... gaudint de dies de Sol abrusador, aguantant alguna tempesta que ens va ensorrar la tenda i mullar els sacs... I un dia a les 4 del matí, algú ens desperta i tot seguit comencem a caminar, car el fred és viu. Passem el llac de Campo Plano i seguim amunt pel costat del torrent que baixa del coll de la Facha. Quan el Sol ens comença a escalfar parem per cruspir-nos l'esmorzar. Després seguim pujant, passem per uns petits estanys gelats, entrem a la tartera, seguim un rastre que ens condueix fins el coll, hi deixem les motxilles i ens enfilem per la cresta, fàcil, que mena al cim del Gran Facha, ja hi som, hi ha un oratori amb la Mare-dedéu de Facha. Signem al llibre de registre. Des d'allà dalt assisteixo per primera vegada a l'espectacle de veure un

mar de núvols a sota meu, resulta tan insòlit, tan lluminós i com irreal... tota la vall del cantó francès és ben tapada per aquests núvols i només en surten les puntes dels cims que treuen el caparró, com illots d'una mar esvalotada. El Gran Facha té 3006 m i és el meu primer tres mil; tot plegat, que per celebrar-ho, no se'ls acut res més que buidar-me mitja cantimplora d'aigua pel damunt, què hi farem! Baixem fins la collada, hi recollim les motxilles i seguim avall per les congestes, trobant camí en mig d'un caos de canals i gels d'una gran bellesa feréstega. Al costat d'un llac, podem tornar a fer lithines, hi dinem i després desfem camí fins les tendes. El sopar, i la xerrada al voltant del foc i el cel, sense Lluna i curull d'estrelles, avui tenen un sentit i una bellesa que encara no havia copsat.

Jordi Romagosa (soci 1224)

(Fent camí cap al centenari, animem als socis que tenen records llunyans ens en facin cinc cèntims)

aquesta web et sorprendrà

www.balmaat.com
hem trencat esquemes

Per el material per a esports de muntanya i aventura, totes les estacions d'esquí d'Europa, altímetre de 12.000 muntanyes, contenen de fotografies, eines, revistes. Cerca als líns companyys de viatgs per a escalat, fer espeleologia, sortir el cap de setmana... a www.balmaat.com

Tel. 934 548 309 · 08011 Barcelona · balmaat@balmaat.com

**1 MODA ROKA
TÈCNICA**
Gran Via C.C., 531
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309

**2 ESQUÍ
I TEMPS LLIURE**
Gran Via C.C., 527
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309

3 ACAMPADA
Comte d'Urgell, 72
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309

**4 MUNTANYA
TÈCNICA**
Comte d'Urgell, 76
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta

08013 Barcelona
e-mail: aec@aec.cat

tel: 93 302 45 29
web: www.aec.cat

PUBLICACIÓ
PERIÒDICA

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana